

Fascinujúci týždeň v Číne na XII. kongrese MAPRJAL-u

Gabriela Tkáčová, Filozofická fakulta PU, gabika.tkacova@gmail.com

V dňoch 10. –15.mája 2011 som mala tú česť sa zúčastniť na medzinárodnom kongrese Medzinárodnej asociácie učiteľov ruského jazyka a literatúry v Šanghaji. Účastníkov kongresu vítali nielen študenti Fakulty ruského jazyka, ale zdalo sa, akoby do tejto rozsiahlej akcie bola zainteresovaná takmer celá Šanghajskej univerzity cudzích jazykov, v priestoroch ktorej sa veľké rusistické stretnutie konalo. Vyše tisíc účastníkov kongresu sa opäť stretlo po štyroch rokoch v takomto hojnom počte. Pohľad na kolegov, známych a priateľov, ktorí sa veľmi srdečne zviťavali vidiac sa možno prvý krát po toľkých rokoch, bol dojmavý a plný pozitívnej energie.

Za potlesku a po červenom koberci sme stúpali hore schodmi do veľkej sály, sťa do siene slávy, kde na spoločnom plenárnom zasadnutí vystúpili prezidentka MAPRJAL-u, Ľudmila Aleksejevna Verbickaja, s prednáškou, ktorá niesla názov kongresu *Ruský jazyk a literatúra v čase a priestore*. Viceprezident a generálny tajomník MAPRJAL-u, Liu Limiň sa venoval téme *Ruský jazyk v novej Číne: história a perspektíva*, ďalším významným členom prezídia, ktorý vystúpil s témou *Príčiny komunikatívnych neúspechov: pokus všeobecnej teórie*, bol Arto Mustajoki, viceprezident MAPRJAL-u a napokon Tatjana Petrovna Mlečko z Moldavska témou *Ruský jazyk mimo Ruska: akademická norma a regionálne špecifikum* ukončila spoločné plenárne zasadnutie.

Poobede sme sa opäť všetci stretli na slávnostnom otvorení kongresu. Po zaujímavej a poučnej videoprezentácii o začiatkoch a histórii MAPRJAL-u sa čestnej úlohy otvorenia kongresu ujala prezidentka MAPRJAL-u, Ľudmila Aleksejevna Verbickaja. Slávnostné príhovory s úctou a vážnosťou poňali aj zástupca ministra vedy a vzdelávania Ruskej federácie, M.J.Dulinov, člen Národnej rady Čínskej republiky Liu Jaňbun a primátor Šanghaja Chan Čžen. Medzinárodnú konferenciu prišli pozdraviť aj veľvyslanec Ruskej federácie v Číne, F.M.Muchametšin a V.A.Nikonov, viceprezident a generálny tajomník MAPRJAL-u, Liu Limiň a rektor Šanghajskej univerzity cudzích jazykov Cao Demin.

Po honosnom otvorení kongresu nás čakal večer plný prekvapení v podobe kultúrneho programu, ktorý si pripravili študenti fakulty ruského jazyka. Čínsky národný tanec striedali verše ruských a čínskych autorov, spev sa prelínal s melódiami čínskych hudobných nástrojov a pri čínskych bojových umeniach sa nám tajil dych. Tak aj takúto krásu a nezabudnuteľnú hodnotu vie človek vytvoriť, hovorili si mnohí z nás. Len škoda, že takýchto duševných hodnôt nie je na svete viac, škoda, že nie všetky národy, tak ako my – rusisti, sa vedia nadchnúť a v priateľskej atmosfére vytvoriť skutočné hodnoty.

Témy, o ktorých sa hovorilo a diskutovalo v pätnástich sekciách boli rôznorodé, ale všetky mali jedno spoločné, a to ruský jazyk, ruský národ a lásku k nim. Témy boli špecifikované na okruhy, ktoré sa zaoberali ruským jazykom, jeho vyučovaním, kultúrou ruského národa, lingvistikou, štylistikou, lingvokulturológiou, psycholingvistikou, kognitívnu lingvistikou, štátnou jazykovou politikou (v poňatí ako miesto ruského jazyka v štáte), ruským jazykom v rámci ruskej literatúry, metodikou vyučovania ruského jazyka, prekladom a inými odvetviami.

Organizátori pre nás pripravili veľmi zaujímavé exkurzie, napríklad sme navštívili druhé najstaršie mesto v Číne – Su Zhou, ktoré je dvetisíc rokov staré. Zaujímavosťou je, že ho nazývajú Benátkami Číny, pretože sa rozprestiera na brehoch riek a vodných kanálov. Z čínskej loďky sme mali možnosť sledovať brehy tohto starobylého mestečka, na súši sme zasa obdivovali záhrady a sady, napríklad *Sad skromného úradníka* alebo ako ho ešte volajú aj *Sad*

ťažkopádosti v politike. Spomenuté parky boli naprojektované podľa starého čínskeho umenia a vedy zároveň, Feng Šuej, podľa ktorého by v týchto záhradách malo byť všetko v harmónii, nič by nemalo pôsobiť rušivo. Myslím si, že naozaj tomu tak bolo. Z vysokej pagody sme mali možnosť vidieť celú záhradu ako na dlani. Odtiaľto sme mohli sledovať nápaditosť autora napríklad pri tvare živých plotov, kde každý z nich pripomínal draka, ktorého Číňania uctievali a označujú aj za strážcu bohatstva a moci.

Ďalšou zastávkou na našich "potulkách" bola fabrika na čínsky hodváb, ktorá tiež mala svoje čaro, aj keď práca v nej je určite namáhavá a veľmi ťažká.

V centre Šanghaja sme okúsili chuť veľkomesta. Z televíznej veže vo výške okolo 400m sme mohli sledovať ruch tohto najľudnatejšieho (takmer 10 mil. obyvateľov) mesta Číny. Staré centrum nám odhalilo svoje tajomstvá a z lode sme obdivovali architektúru tohto veľkomesta. Možno je to neuveriteľné, ale faktom je, že Wu-ta-kche, vlastným menom Ladislav Hudec, architekt slovenskej národnosti, ktorý sa narodil v Banskej Bystrici, postavil prvé mrakodrapy v Šanghaji. V roku 1934 dokončil dvadsaťdva poschodový hotel spojený s bankou, ktorý bol desaťročia najvyššou budovou postavenou mimo územia Severnej Ameriky. Vyššia budova bola v Šanghaji postavená až v roku 1983.

Na záverečnej recepcii sme opäť zažili pohostinnosť, organizovanosť a úctivosť čínskeho národa. Honosný hotel nám ponúkol útočisko na peknú a srdečnú rozlúčku s priateľmi a známymi.

Môžem povedať, že kongres bol vedený v duchu priateľstva a vysokej odbornosti.